

те подъ тѣхъ и да ся вдавате у тѣлесны мѣчтанія на честолюбіе-то? Въ тѣхъ селскѣхъ пусто-тѣхъ, коя-то ваши-ты бащи населявали, у това приближище на нравы-ты, вѣрность-тѣхъ и мира, что вы егыржи за признаты разговоры на хора-та, и за тѣхны-ты слабы интригы, за тѣхныя безсилень гнѣвъ и за тѣхны-ты нзмамительны обѣщанія? Какво впечатленіе още може направи на вашѣхъ-та душѣхъ злочестно-то повѣстествованіе на тѣхны-ты заблужденія или погрѣшкы?

(Бергасъ)

7. НАСТОЯЩЕ-ТО И БЪДУЩЕ-ТО

Человаки-ти на тойзи свѣтъ прѣминувать като оныя цвѣты кои-то утрѣна ся развивать и разцѣххвѣтывать, а вечеръ повяхвать и затѣпквать ся. Человѣческій родъ ся истича съще както вълмы-ты на едиѣхъ силѣхъ рѣкѣхъ; ничто не може да закрѣпи врѣмя-то, кое-то влече съ себе си сичко-то онова, что ся вижда най-неподвижно. Ты сыне мой, сыне драгый, ты същій кой-то ся наслаждавашъ отъ едиѣхъ толкова живѣхъ и веселѣхъ младость, науми си чета хубава възраст не е друго само едиѣхъ цвѣтъ, кой-то за малко врѣмя ще изсѣхне: ты ще ся видишь нечувстенно (безъ да угадишь) промѣненъ; радостны-ты пріятности, сладкы-ты веселбы, кои-то тя съдружывать, сила-та, здравіе-то, радость-та и сичко ще замине като едиѣхъ сладкѣхъ снѣхъ, и не ще остане друго, освѣнъ жялостенъ спомянъ; старость-та неприятелка, на веселбы-ты ще доде